DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/71/EY,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008,

sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/102/ETY ([2]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ([3]). Mainittu direktiivi olisi sen vuoksi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava.

(2) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([4]) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet on varustettava tunnisteella yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja rekisteröitävä siten, että alkuperä- tai kauttakulkutila, -keskus tai -järjestö voidaan jäljittää. Nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät oli laajennettava ennen 1 päivää tammikuuta 1993 koskemaan eläinten siirtoja kunkin jäsenvaltion alueella.

(3) Kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ([5]) 14 artiklan mukaan näiden eläinten, lukuun ottamatta rekisteröityjä teuras- ja hevoseläimiä, tunnisteella varustaminen ja rekisteröinti direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyllä tavalla on tehtävä mainittujen tarkastusten jälkeen.

(4) On tarpeen taata nopea ja tehokas tietojen vaihto jäsenvaltioiden kesken tämän direktiivin oikean soveltamisen varmistamiseksi. Yhteisön säännökset annetaan toisaalta jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13 päivänä maaliskuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 515/97 ([6]) ja toisaalta jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/608/ETY ([7]).

(5) Eläinten pitäjien olisi pidettävä tilallaan olevia eläimiä koskevat rekisterit ajan tasalla. Eläinten kaupan kanssa tekemisissä olevien henkilöiden olisi pidettävä rekisteriä kauppatoimistaan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyynnöstä saatava nämä rekisterit käyttöönsä.

(6) Eläinten siirtojen nopean ja tarkan jäljittämisen mahdollistamiseksi kukin eläin olisi voitava tunnistaa. Merkin luonteesta olisi tehtävä päätös myöhemmin, ja tämän päätöksen tekoon asti olisi säilytettävä kansalliset tunnistusjärjestelmät siltä osin kuin siirrot rajoittuvat kansallisille markkinoille.

(7) Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa merkintävaatimuksista kuljetettaessa eläimiä tilalta suoraan teurastamoon. Kaikissa tapauksissa eläimet olisi kuitenkin varustettava tunnisteella siten, että niiden alkuperätila voidaan jäljittää.

([1]) Lausunto annettu 11. maaliskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 21/2004 (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).
([3]) Katso liitteessä I oleva A osa.
([4]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14).
([5]) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/104/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 352).
([6]) EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).
([7]) EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34.

(8) Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa velvoitteesta rekisteröidä eläintenpitäjät, jotka pitävät eläimiä henkilökohtaisiin tarkoituksiinsa, ja mahdollisuudesta poiketa rekisterien pitämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen erityistapausten huomioon ottamiseksi.

(9) Eläinten merkin tultua lukukelvottomaksi tai kadottua olisi tehtävä uusi merkki, jonka avulla yhteys edelliseen merkkiin säilyy.

(10) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäämätarkastuksia varten otettujen näytteiden vastaavuudesta eläinten ja niiden alkuperätilojen suhteen 13 päivänä helmikuuta 1989 tehdyssä komission päätöksessä 89/153/ETY [1] määrättyihin erityisiin edellytyksiin eikä direktiivin 91/496/ETY mukaisesti annettuihin asiaan liittyviin soveltamissäännöksiin.

(11) Olisi säädettävä hallintomenettelystä tämän direktiivin soveltamisessa tarvittavien säännösten antamiseksi,

(12) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan sikojen tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat vähimmäisvaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten yksityiskohtaisempien yhteisön sääntöjen soveltamista, joita voidaan vahvistaa tautien hävittämistä tai valvontaa varten.

Sitä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta päätöksen 89/153/ETY ja direktiivin 91/496/ETY mukaisesti annettujen soveltamissäännösten soveltamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'eläimellä' kaikkia *Suidae*-sukuun kuuluvia eläimiä, lukuun ottamatta yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/89/EY [2] 2 artiklan b alakohdassa määriteltyjä luonnonvaraisia sikoja;

b) 'tilalla' laitosta taikka rakennusta, tai kasvatettaessa eläimiä ulkona paikkaa, jossa eläimiä pidetään, kasvatetaan tai käsitellään;

c) 'pitäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä tilapäisesti tai pysyvästi;

d) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta tehdä eläinlääkärintarkastuksia, tai viranomaista, jolle se on siirtänyt tämän toimivallan tämän direktiivin soveltamista varten;

e) 'kaupalla' direktiivin 90/425/ETY 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kauppaa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) toimivaltaisella viranomaisella on käytettävissään ajan tasalla oleva luettelo kaikista alueellaan sijaitsevista tiloista, joilla pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuja eläimiä, eläinten pitäjiä koskevine mainintoineen; nämä tilat on säilytettävä mainitussa luettelossa kolmen vuoden ajan eläinten pitämisen lakattua. Tässä luettelossa on myös mainittava merkki tai merkit, joita käytetään tilan tunnistamiseen 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä 8 artiklan mukaisesti;

b) komissio ja toimivaltaiset viranomaiset voivat saada tämän direktiivin mukaisesti saadut tiedot käyttöönsä.

2. Jäsenvaltioiden voidaan direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sallia jättää tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn luettelon ulkopuolelle luonnolliset henkilöt, jotka pitävät yhtä eläintä, joka on tarkoitettu heidän omaan käyttöönsä tai kulutukseensa, tai erityisten olosuhteiden huomioonottamiseksi, jos kyseiselle eläimelle tehdään tässä direktiivissä säädetyt tarkastukset ennen eläimen siirtämistä.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pitäjät, jotka mainitaan 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyssä luettelossa, pitävät rekisteriä, jossa mainitaan heidän tilallaan olevien eläinten määrä.

Tässä rekisterissä on oltava ajan tasalla olevat tiedot siirroista (tilalle tuotujen ja tilalta vietyjen eläinten määrä) ainakin yhdistettyjen siirtojen tarkkuudella, ja siinä on täsmennettävä tapauksen mukaan eläinten alkuperä tai määräpaikka ja tällaisten siirtojen päivämäärä.

[1] EYVL L 59, 2.3.1989, s. 33.
[2] EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2007/729/EY (EUVL L 294, 13.11.2007, s. 26)

Jäljempänä olevan 5 ja 8 artiklan mukaisesti tehtävä tunnistusmerkki on mainittava kaikissa tapauksissa.

Jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/661/ETY ([1]) mukaisesti kantakirjoihin merkittyjen puhdasrotuisten tai risteytettyjen jalostussikojen yksilöintiin perustuva rekisteröintijärjestelmä voidaan vahvistaa direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos se antaa rekisteriä vastaavat takuut.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että:

a) kaikki eläinten pitäjät toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä kaikki omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperään, tunnistamiseen ja tarvittaessa määräpaikkaan liittyvät tiedot;

b) kaikki markkinoille tai keräilykeskukseen tarkoitettujen tai näistä peräisin olevien eläinten pitäjät toimittavat eläimiä koskevat yksityiskohtaiset tiedot sisältävän asiakirjan toimijalle, joka on markkinoilla tai keräilykeskuksessa tilapäisesti näiden eläinten pitäjänä.

Tämä toimija voi käyttää ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamiaan asiakirjoja 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi;

c) rekisterit ja tiedot ovat nähtävillä tilalla ja toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tämän käytettävissä määräajan, jonka toimivaltainen viranomainen määrittää ja joka on vähintään kolme vuotta.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia yleisperiaatteita noudatetaan:

a) tunnistusmerkit on tehtävä ennen kuin eläimet viedään pois syntymätilaltaan;

b) merkkiä ei saa poistaa tai vaihtaa ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa.

Jos merkki on tullut lukukelvottomaksi tai kadonnut, uusi merkki on tehtävä tämän artiklan mukaisesti;

c) pitäjän on kirjattava kaikki uudet merkit 4 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin siten, että niiden yhdistäminen edellisiin merkkeihin on mahdollista.

2. Eläimet on merkittävä niin pian kuin mahdollista ja ainakin ennen niiden siirtämistä tilalta korvamerkillä tai tatuoinnilla, joka mahdollistaa näiden eläinten yhdistämisen tilaan, jolta ne ovat lähtöisin, ja viittauksen mahdollisiin saateasiakirjoihin, joissa on mainittava tämä korvamerkki tai tatuointi, sekä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Jäsenvaltiot voivat poiketen siitä, mitä direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään, soveltaa kansallista järjestelmäänsä kaikkiin alueellaan tapahtuviin eläinten siirtoihin. Tämän järjestelmän avulla on voitava tunnistaa tila, jolta eläimet ovat lähtöisin, ja jäljittää niiden syntymätila. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle järjestelmät, joita ne aikovat soveltaa tätä tarkoitusta varten. Direktiivin 90/425/ETY 18 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltiota voidaan kehottaa muuttamaan järjestelmäänsä, jos se ei ole mainitun vaatimuksen mukainen.

Siirrettäessä lähetystä, johon kuuluvilla eläimillä on väliaikainen tunnistusmerkki, sen mukana on oltava asiakirja, jonka avulla voidaan määrittää eläinten alkuperä, omistaja, lähtöpaikka ja määräpaikka.

6 artikla

1. Jos määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen päättää olla säilyttämättä tunnistusmerkkiä, joka eläimelle määrättiin alkuperätilalla, mainitun viranomaisen on vastattava kaikista merkin korvaamiseen liittyvistä kuluista. Jos merkki on tällä tavoin vaihdettu, lähettäjänä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän tunnisteen ja määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämän uuden tunnisteen välille on luotava yhteys. Tämä yhteys on tallennettava 4 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta ei voi käyttää, kun on kyse teurastamoon tarkoitetuista eläimistä, jotka tuodaan maahan 8 artiklan mukaisesti ilman 5 artiklan mukaista uutta merkkiä.

2. Kun eläimillä on käyty kauppaa, määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi direktiivin 90/425/ETY 5 artiklan soveltamiseksi vedota direktiivin 89/608/ETY 4 artiklan säännöksiin saadakseen eläimiin, niiden alkuperäkarjaan ja niiden mahdollisiin siirtoihin liittyviä tietoja.

([1]) EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1)

7 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki sellaisten eläinten siirtoihin liittyvät tiedot, joiden mukana ei ole eläinlääkintä- tai kotieläinjalostuslainsäädännössä vaadittua todistusta tai asiakirjaa, säilytetään toimivaltaisen viranomaisen vahvistama vähimmäisaika, jotta tiedot voidaan esittää toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä.

8 artikla

Kaikki kolmansista maista tuodut eläimet, jotka ovat läpäisseet direktiivissä 91/496/ETY säädetyt tarkastukset ja jäävät yhteisön alueelle, on varustettava tämän direktiivin 5 artiklan mukaisella merkillä 30 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista, kuitenkin ennen eläinten siirtämistä, lukuun ottamatta tapausta, jossa määräpaikkana oleva tila on eläinlääkärintarkastuksista vastuussa olevan toimivaltaisen viranomaisen alueella sijaitseva teurastamo ja eläin teurastetaan tämän 30 päivän määräajan kuluessa.

Kolmannen maan antaman tunnisteen ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion määräämän tunnisteen välille on luotava yhteys. Tämä yhteys on tallennettava 4 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja/tai rikosoikeudelliset toimenpiteet seuraamusten määräämiseksi yhteisön eläinlääkintälainsäädännön rikkomisesta, kun todetaan, että tämän direktiivin vaatimusten mukainen eläinten merkintä tai tunnisteella varustaminen taikka 4 artiklassa säädetty rekisterin pito on lyöty laimin.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Kumotaan direktiivi 92/102/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

12 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(11 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 92/102/ETY
(EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32)

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan liitteessä I oleva V.E.I.4.6 kohta
(EYVL C 241, 29.8.1994, s. 21)

Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004 ainoastaan 15 artikla
(EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(11 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle [1]
92/102/ETY	31. joulukuuta 1993 [2] 31. joulukuuta 1995 [3]

[1] Tammikuun 1 päiväksi 1994 asetettu määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ei estä direktiivissä 90/425/ETY säädettyjen rajoilla suoritettavien eläinlääkärintarkastusten poistamista (katso direktiivin 92/102/ETY 11 artiklan 3 kohta).
[2] Sikoihin liittyvien vaatimusten osalta (katso direktiivin 92/102/ETY 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta).
[3] Suomen osalta, nautoihin, sikoihin, lampaisiin ja vuohiin liittyvien vaatimusten osalta (katso direktiivin 92/102/ETY 11 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta).

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 92/102/ETY	Tämä direktiivi
1, 2 ja 3 artikla	1, 2 ja 3 artikla
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	—
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta	5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
5 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 2 kohta
6–9 artikla	6–9 artikla
10 artikla	—
11 artiklan 1 kohta	—
11 artiklan 2 kohta	10 artikla
11 artiklan 3 kohta	—
—	11 artikla
—	12 artikla
12 artikla	13 artikla
—	Liite I
—	Liite II